

Людина і ніч (1964)

Вінграновський Микола Степанович

Усе роздягнуто, і все наготові.
Ніч повертає голову: пора!
Гармата — бух! І горобці — ура!
Розквітли океани малинові.

Півлюдства дивиться півлюдству в темні очі.
Ще мить, ще мить! І ще єдина мить!
Любов чи смерть? Свобода а чи гніт!
І вічне вже владарювання ночі?

Усе роздягнуто, і зближуються кроки...
Серця, держави, квіти, літаки,
І космос, і розлуки, і роки,
Усе роздягнене, оголене... на доки?

1964

Постійна адреса: http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/liudyna_i_nich